

17/XII/65

Amic Caldés:

Moltes gràcies per la vostra amable, i tan cordial, carta d'a-
tans d'ahir. Resulta que érem amics sense saber-ho. Allò
de que la simpatia és recíproca també es deu poder aplicar
als amics incògnits, perquè també jo us tenia un bon afecte.

La nostra Catalunya defeta, materialment atrofegada, en pri-
visió, hi ha ben poques ocasions per al tracte humà, do-

trèst entre escriptors. Si un dia tenim ocasió de telefonar-ne
(de 4 a 6, i a la hora de dinar, sempre o no a casa)
podríem parlar de penes i en una hora de llure.

Vostre afm.

J. Lluís